

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4408201434
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4408201434.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v exekučnej veci oprávneného: AFS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Zochova 3, IČO: 35 804 319, zastúpeného advokátskou kanceláriou POLAKOVIČ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava, Štúrova 16/12, IČO: 47 233 559, proti povinným: 1. O. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. R., za ktorú koná správca konkurznej podstaty Slovenská insolvenčná k.s., so sídlom Nitra, Párovská 26, IČO: 47 234 440, 2. O. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. R., D. XX, o vymoženie 4 472,71 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 03. decembra 2019 č. k. 9Er/104/2008-21, v spojení s jeho opravným uznesením zo dňa 4. decembra 2020 č. k. 9Er/104/2008-71, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 03. decembra 2019 č. k. 9Er/104/2008-21, v spojení s jeho opravným uznesením zo dňa 4. decembra 2020 č. k. 9Er/104/2008-71, **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením v spojení s jeho opravným uznesením (ďalej len „napadnuté uznesenie“) súd prvej inštancie exekúciu zastavil. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m), § 243f zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“, „EP“), § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 39, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len „OZ“), čl. I § 11 ods. 1 a 2, čl. I § 17 zák. č. 191/1950 Zb. zákona zmenkového a šekového (ďalej len „ZZŠ“).

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 08. 02. 2008 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára (EX 297/08), a to na základe exekučného titulu - Zmenkového platobného rozkazu č. k. 29Zm/14/2006 - 14 zo dňa 30. 10. 2006, ktorý vydal Okresný súd Nitra a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 03. 08. 2007. Exekučné konanie sa začalo dňa 28. 01. 2008. Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplnil v lehote podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedol, že právny vzťah medzi oprávneným a povinnou v 1. rade vznikol na základe úverovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou OTP Banka, Slovensko, a.s. Za účelom zabezpečenia záväzkov povinnej zo zmluvy v deň uzatvorenia úverovej zmluvy vystavila povinná v I. rade bianko zmenku, zmenka bola podpísaná per aval povinnou v 2. rade. Následne bola zmenka bankou indosovaná na spoločnosť Apollis, a.s. Bratislava, v prospech ktorej bol vydaný zmenkový platobný rozkaz - exekučný titul. Zmenka bola spoločnosťou Apollis indosovaná na oprávneného. Preto preskúmal, či nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods.1 písm. m) Exekučného poriadku a oboznámil sa so Zmluvou o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zo dňa 26. 04. 2004 (ďalej len „zmluva o úvere“), zmenkou, Dohodou o vyplňovacom práve k bianko zmenke zo dňa 26. 04. 2004 a ostatným obsahom spisu. konštatoval, že v konaní, v ktorom sa vydal exekučný titul, sa uplatňoval nárok zo zmenky. Z predloženej zmluvy o úvere súd zistil, že právny predchodca oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s, Bratislava) poskytol povinnej

v 1. rade ako dlžníkovi úver vo výške 100 000 Sk, ktorý sa povinná v 1. rade zaviazala splácať v splátkach po 3 450 Sk. V zmluve bol dlžník označený svojim menom a priezviskom, rodným číslom, bydliskom. V rovnaký deň, t. j. dňa 26. 04. 2004 povinná v 1. rade uzavrela s právnym predchodcom oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava) Dohodu o vyplňovacom práve k bianko zmenke, kde v čl. I dlžník vyhlásil, že odovzdal banke vlastnú bianko zmenku avalovanú povinnou v 2. rade. V čl. III, bod. 3.2 Dohody dlžník súhlasil s tým, že v prípade nesplnenia jeho záväzkov v súlade so zmluvou o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo uvedenou v čl. II tejto dohody, banka je oprávnená vyplniť na bianko zmenke čas splatnosti a zmenkovú sumu, zodpovedajúcu výške záväzkov dlžníka voči banke tak, aby bola celá pohľadávka banky s príslušenstvom a poplatkami uspokojená. Zo zmenky zistil, že táto bola vystavená povinnou v 1. rade dňa 26. 04. 2004 v Nových Zámkoch. Na zmenke je vpísaná suma 134 745 Sk so splatnosťou dňa 01. 05. 2006. Ako zmenkový ručiteľ zmenku podpísala povinná v 2. rade. Z rubopisu zmenky zistil, že dňa 13. 12. 2005 došlo k indosovaniu zmenky z remitenta OTP Banky Slovensko, a.s. na rad nového majiteľa zmenky spoločnosti Apollis, a.s., Bratislava, ktorý si svoju pohľadávku uplatnil na súde v Nitre, ktorý dňa 30. 10. 2006 vydal zmenkový platobný rozkaz č. 29Zm148/2006-14.

3. Právny vzťah medzi stranami sporu posúdil ako spotrebiteľský, pretože povinná v 1. rade vystupovala nepochybne ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním uvedeného úveru uspokojuje svoje osobné potreby a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedené služby. Dodal, že uvedená zmluva patrí nepochybne svojim obsahom medzi spotrebiteľské zmluvy, lebo formulár textu bol vopred zo strany právneho predchodcu oprávneného pripravený bez možnosti povinnej v 1. rade meniť obsah a textu vedenej zmluvy. Mal za to, že sa jednalo o typovú zmluvu bez možnosti povinnej v 1. rade ako spotrebiteľa zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností, pričom povinné v 1. a v 2. rade obsah tejto zmluvy žiadnym (podstatným) spôsobom nemohli ovplyvniť ani neovplyvnili. Po ustálení, že sa v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ďalej skúmal, či v rozhodnutí, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo nepripustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Uviedol, že spotrebiteľské právo v čase vystavenia zmenky v zásade nevyučovalo možnosť prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z. z. v zmysle ktorého ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Argumentoval, že z ust. čl. I § 11 ZZŠ vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text „nie na rad“. Aj keď teda účastníci pri uzatváraní dohody o použití zmenky - zmenkovej zmluvy, prevoditeľnosť zmenky indosamentom nedohodnú, nastáva zo zákona. V zmysle citovaných ustanovení čl. I § 17 ZZŠ má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ - povinný, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie, že sa nemôže dovolávať zákonnej ochrany svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), iba že by preukázal, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné. Zákon však súčasne umožňuje, aby účastníci v zmenkovej zmluve, prevoditeľnosť zmenky indosamentom vylúčili (§ 11 ods. 2 ZZŠ), čo by malo za následok, že spotrebiteľ ako zmenkový dlžník bude mať v prípade prevodu zmenky zachované námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky. Ust. § 11 ods. 2 ZZŠ, umožňujúce vylúčiť prevoditeľnosť indosamentom, tak predstavuje práve také ustanovenie, ktoré je na prospech spotrebiteľa a v zmysle § 52 ods. 2 OZ sa preto v prípade zmenky, vychádzajúcej zo spotrebiteľského vzťahu a vystavenej spotrebiteľom, musí ako spotrebiteľovi prospešnejšie použiť vždy. Zastal názor, že nevylúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ, je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je na prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 OZ), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom. Keďže mal za preukázané, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinných, mal za to, že zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 52 ods. 2 OZ), a je preto neplatná (§ 39 OZ). Vzhľadom na uvedené sa potom nezaoberal otázkami parametrov úveru, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ani povahou dohody o vyplňovacom práve, ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Z uvedených dôvodov exekúciu podľa § 57 ods.1 písm. m) Exekučného poriadku

zastavil. V závere dodal, že o podnete súdneho exekútora zo dňa 12. 07. 2018 na zastavenie exekúcie v časti voči povinnej v 1. rade z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinnej v 1. rade uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 29Odk/8/2018, nerozhodoval z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti, nakoľko došlo k zastaveniu exekúcie voči obom povinným.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa ním jeho zmeny a pokračovania v exekúcii. Odvolanie podal z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v rozhodnutí len „CSP“). Mal za to, že exekučný súd pri posudzovaní naplnenia dôvodov na zastavenie exekúcie neaplikoval všeobecne právne predpisy platné a účinné v čase uzatvorenia Úverovej zmluvy, Dohody o BZ a vystavenia Zmenky, a teda nesprávne vec právne posúdil, opierajúc svoj názor o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Oboer/5/2017 zo dňa 27. 06. 2017. Preto mal súd rešpektovať stav v čase vystavenia zmenky. Mal za to, že v danom prípade nedošlo k porušeniu § 52 ods. 2 OZ, a teda ani k neplatnosti zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky), a preto neboli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Poukázal tiež na skutočnosť, že účelom zákona č. 438/2015 Z. z. je síce ochrana spotrebiteľa, nie však „generálna amnestia dlhov“, ktorá by poškodila aj veriteľov, ktorí v dobrej viere poskytli dlžníkovi pôžičku alebo úver, pričom pri tom postupovali zákonným spôsobom. Zvýraznil, že poukázať, že ním učené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 11. 01. 2016 a predložené dokumenty, preukazujú neexistenciu neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi alebo so zákonom. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že bolo riadne preukázané, že úverová zmluva, nie je spotrebiteľskou zmluvou, a teda ak by aj nárok vymáhaný v tomto exekučnom konaní vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, a neboli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Aj z dôvodov uvedených v tomto odseku mal súd rozhodnúť o pokračovaní exekúcie podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku.

5. Povinné a súdny exekútor sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadrili.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej aj ako CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie dňa 08. 02. 2008 poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára vykonaním exekúcie na vymoženie pohľadávky oprávneného na základe právoplatného a vykonateľného zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 29Zm/14/2006 zo dňa 30. 10. 2006 vydaného Okresným súdom Nitra, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07. 08. 2007. Dňa 25. 01. 2016 súdny exekútor postúpil súdu prvej inštancie doplnenie návrhu oprávneného (doručeným súdnemu exekútorovi dňa 21. 01. 2016), ktorým doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v lehote 30-tich dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým bol zmenený a doplnený Exekučný poriadok, čím si splnil svoju povinnosť vyplývajúcu jej z ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Súčasne predložil aj Zmluvu o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 013 3007 04 SU zo dňa 26. 04. 2004, ktorú uzavrel jeho právny predchodca s povinnou v 1. rade ako dlžníkom a s povinnou v 2. rade ako avalistom, na základe ktorej bol povinnej v 1. rade poskytnutý úver. Okrem toho predložil dohodu o vyplňovacom práve k bianko zmenke zo dňa 26. 04. 2004. Z predmetnej dohody vyplýva (článok 2), že zmenka bola vystavená za účelom zabezpečenia pohľadávky banky a jej príslušenstva, vyplývajúcej z vyššie uvedenej zmluvy o spotrebnom úvere alebo z odstúpenia od nej. Exekučnému súdu bol doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie zo dňa 12. 07. 2018 voči povinnej v 1. rade, pretože bola oddĺžená a bol na ňu vyhlásený konkurz. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým uznesením.

8. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže sice doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako aj nálezmi Ústavného súdu SR. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré oprávnená uvádzala v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsštančné konanie tvoria jeden celok.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a túto i správne právne posúdil. Keďže odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a na ne v podrobnostiach ďalej poukazuje.

12. Podľa § 473 CSP v znení účinnom od 01.07.2016, zrušuje sa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

13. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

14. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. 03. 2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

15. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

16. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení účinnom od 23. decembra 2015, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

17. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23. decembra 2015, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

18. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23. decembra 2015, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

19. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23. decembra 2015, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

20. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23. decembra 2015, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

21. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 23a ods. 1 a 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

25. Podľa § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z. z. Zákon o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30. 06. 2006, ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. Zákon o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, účinného od 01. 01. 2008, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

27. Podľa § 8aa ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2008, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

28. Účelom zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menili a dopĺňali niektoré zákony, je zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi Slovenskej republiky. Právna

úprava má zamedziť, aby ďalej dochádzalo k zneužitiu niektorých právnych inštitútov (napr. zmenky) proti spotrebiteľom a zabezpečiť, aby nedochádzalo ďalej k vydávaniu rozsudkov, ktoré potvrdzujú nároky veriteľov dosahujúce príslušenstvo vo výške dosahujúcej úžeru. *Expressis verbis* sa tak zaviedla povinnosť súdu skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom. Zaviedli sa tým nové povinnosti účastníka konania v súdnom konaní, ktorý uplatňuje nárok zo zmenky, a to najmä za účelom zistenia, či ide o nedovolenú alebo nezákonne vydanú zmenku. V exekučných konaniach, prebiehajúcich na podklade exekučného titulu vydanom v konaní, v ktorom nebola účastníkovi poskytnutá primeraná ochrana, je nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou ochrany spotrebiteľa aj v týchto exekučných konaniach. Na tento účel je upravená možnosť súdu odmietnuť vydať poverenie (zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie), resp. v prebiehajúcich exekučných konaniach exekúciu zastaviť, čím sa vyslovila povinnosť súdu prihliadať na spotrebiteľské vzťahy, a to aj v konaniach v ktorých súdy takúto povinnosť opomenuli.

29. V danej veci niet sporu o tom, že právnym základom zmluvného vzťahu účastníkov je Zmluva o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 013 3007 04 SU zo dňa 26. 04. 2004, ktorú uzavrel právny predchodca oprávneného s povinnou v 1. rade ako dlžníkom a s povinnou v 2. rade ako avalistom, na základe ktorej bol povinnou v 1. rade poskytnutý úver. Exekučným titulom je Zmenkový platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Nitra č. k. 29Zm/14/2006-14 zo dňa 30. 10. 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07. 08. 2007. Obsahom spisu je Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručené súdu prvej inštancie dňa 25. 01. 2016. Z uvedeného je potom nesporné, že v danom prípade exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky.

30. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka sa vzťahujú práve na taký druh zmlúv, pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa, pričom zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a rozlišuje, či boli individuálne dojednané alebo nie. Je teda dôležité, či spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s nimi pred uzavretím zmluvy, ale taktiež aj to, či ich mal možnosť ovplyvniť. V tomto smere sa zabezpečuje ochrana najmä tým zmluvám, pri ktorých sa zmluvné podmienky pripravujú vopred a pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že Zmluva o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zo dňa 26. 04. 2004 je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uzatvorenou štandardným formulárovým systémom, a preto ju bolo potrebné podrobiť súdnej kontrole a zisťovať, či plnenie uplatnené v tomto konaní sa nevymáha na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky tak, ako to správne učinil i súd prvej inštancie. Na zvýraznenie správnosti len dodáva, že spotrebiteľská zmluva je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V zmysle § 52 OZ za spotrebiteľa sa považuje fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Osoba, ktorá do postavenia odberateľa tovarov či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti je tzv. nespotebiteľom. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno je na dodávateľovi. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý oprávnenou túto charakteristiku spĺňa. Dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo inej forme definuje zák. č. 258/2001 Z. z. ako spotrebiteľský úver. Znenie zmluvy povinné ovplyvniť nemohli, nakoľko bola pripravená už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Vzhľadom na túto skutočnosť je nevyhnutné na uvedený vzťah použiť ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na spotrebiteľské zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že vzťah medzi oprávneným a povinnými je vzťahom spotrebiteľským aj v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

31. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP a za účelom vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami oprávneného uvedenými v odvolaní sumarizuje, že aj na zmluvu uzavretú do 30. 06. 2007, ktorá nenapĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy tak, ako boli do 30. 06. 2007 definované v § 52 ods. 1 OZ, avšak napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30. 06. 2007, sú primerane aplikovateľné aj všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsiahnuté v § 52 a nasl. OZ v znení účinnom do 30. 06. 2007, a to práve podľa § 23a ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. V ustanovení § 23a ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30. 06. 2007 je totiž zakotvený právny základ umožňujúci chrániť spotrebiteľa podľa úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v Občianskom zákonníku aj vtedy,

ak zmluva nenapĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy tak, ako boli do 30. 06. 2007 stanovené v § 52 ods. 1 OZ. Z uvedeného dôvodu je napr. právna úprava inštitútu zákazu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, obsiahnutá primárne v § 53 OZ, plne aplikovateľná aj na tie zmluvy uzavreté do 30. 06. 2007, ktoré sú spotrebiteľskými zmluvami práve podľa § 23a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30. 06. 2007. Ustanovenia § 52 a nasl. OZ sa vzťahujú práve na taký druh zmlúv, pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa, pričom zákon v § 53 OZ vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a rozlišuje, či boli individuálne dojednané alebo nie. Je teda dôležité, či spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s nimi pred uzavretím zmluvy ale taktiež aj to, či ich mal možnosť ovplyvniť. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny. Z predmetnej zmluvy o úvere je zrejmé, že bola vopred pripravená oprávneným pre veľký počet spotrebiteľov, z čoho vyplýva, že povinný nemohol ovplyvniť jej obsah a zmluvné dojednania, ide teda o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú možno označiť aj ako formulárovú, adhéznou a na spotrebiteľské vzťahy je potrebné aplikovať spotrebiteľské právne normy bez ohľadu na to, či došlo k tzv. voľbe práva, alebo či sa jedná o tzv. absolútny obchod.

32. Exekučný poriadok pre začatie exekúcie, ako aj na jej ďalší priebeh, vyžaduje splnenie zákonom stanovených podmienok, ktoré sú procesného a hmotnoprávneho charakteru. K procesným podmienkam exekúcie patria spôsobilosť účastníkov, právomoc a príslušnosť súdu, ako i spôsobilý návrh a listina, o ktorej oprávnená tvrdí, že je vykonateľným exekučným titulom. Všetky ostatné predpoklady exekúcie sú predpokladmi hmotnoprávnymi, ktorých nedostatok síce nebráni začatiu a pokračovaniu exekučného konania, ale bráni prípustnosti samotnej exekúcie. Keďže ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku zakotvuje pre exekučný súd povinnosť skúmať súlad exekučného titulu so zákonom, je preto povinný v každej fáze konania prihliadnuť na to, či sú tu dôvody neprípustnosti exekúcie vykonávanej na základe rozhodcovského rozsudku. V prípade ich zistenia preto súd musí exekučné konanie aj bez návrhu zastaviť. V tejto súvislosti však nemožno opomíňať, že judikatúrou Súdneho dvora EÚ bola vyslovená všeobecná zásada, podľa ktorej špecifiká súdneho konania, ktoré prebieha v rámci vnútroštátneho práva medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá podľa ustanovení Smernice 93/13/EHS spotrebiteľovi musí byť poskytnutá, čo potvrdzuje aj článok 14 Smernice 87/102/EHS. Smernica rady č. 87/102/EHS z 22. 12. 1986 o aproximácii zákonov iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (ďalej len „smernica“) síce používanie zmienek v spotrebiteľských zmluvách nezakazuje, ale podľa článku 10 smernice jednoznačne členské štáty môžu povoliť používanie zmienek v spotrebiteľských zmluvách iba vtedy, ak zároveň zabezpečia vhodnú ochranu spotrebiteľa. Pojem „vhodná ochrana“ spotrebiteľa treba vykladať so zreteľom na článok 14 smernice, ktorá zakazuje znížiť štandard ochrany spotrebiteľa, a preto je ju potrebné chápať ako celkový právny rámec ochrany spotrebiteľa vyplývajúci z predpisov práva únie a judikatúry Súdneho dvora EÚ, ktorá zahŕňa aj povinnosť vnútroštátnych súdov ex officio skúmať nekalosť zmluvných podmienok. V prípade záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok, či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Znamená to potom, že pokiaľ súd spoľahlivo zistí, že na strane žalovaného ide o spotrebiteľa, bez ohľadu podľa akého procesného predpisu sa nárok uplatňuje, poskytne mu ochranu prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere už Ústavný súd ČR vo svojich náleзоch judikoval, že súčasné napätie spojené so zmenkami je spôsobené ich nevhodným používaním (zneužívaním) najmä voči subjektom, na ktorých nemožno znalosť špecifickej a značne rigidnej zmenkovej úpravy spravodlivo požadovať. V prípade spotrebiteľov, ktorých práva boli dotknuté konaním remitenta (prvého majiteľa ako veriteľa) zmenky, všeobecné súdy nesmú odhliadnuť od ich špecifických záujmov a postavenia a pri svojej rozhodovacej činnosti musia hľadať také interpretačné a aplikačné východiská, ktoré zabránia zneužívaniu práv v dôsledku aplikácie zmenkových inštitútov neprímerane v neprospech niektorého z účastníkov zmenkového vzťahu. Tiež vyslovil pravidlo, že zákaz zneužitia práva je silnejší, než dovolenie dané právom, a pokiaľ právna norma určité správanie aprobuje, a iná za predpokladu, že je zneužívané, ho zakazuje, takéto konanie v skutočnosti nie je výkonom práva, ale protiprávnym úkonom. Výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím súdy nesmú poskytnúť ochranu, keďže

takýto postup by bol v rozpore s ústavou chránenými právami (sp. zn. Pl. ÚS 16/12 zo dňa 16. 10. 2012, IV. ÚS 457/10 zo dňa 18. 07. 2013, I. ÚS 210/15 zo dňa 16. 09. 2015).

33. Zákonomdarca stanovil oprávnenému v prípade, ak sa proti fyzickej osobe vymáha nárok zo zmenky, povinnosť preukázať, že nejde o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo že síce ide o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, bolo prihliadnuté na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Dôkazné bremeno má oprávnený a existencia dôvodov na zastavenie konania sa prezumuje (predpokladá). Z dôkazov predložených oprávneným, ani z pripojeného spisu nevyplýva, že by sa zmenkový súd zaoberal spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu účastníkov konania, a že by prihliadal na okolnosti uvedené v § 57 ods. 1 písm. m) bod prvý až tretí Exekučného poriadku.

34. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2015 pod por. č. 93, kde zaujal stanovisko, že ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Zmenka bola v preskúmvanej veci odporcom (povinnou v 1. rade v exekučnom konaní) vystavená dňa 29. 12. 2003, pričom ustanovenie § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom do 30.06.2006) upravovalo, že ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Povinnosť súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je totiž zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu musí súd prihliadať ex lege, a táto povinnosť sa vzťahuje aj na prieskumnú činnosť konaní, ktoré prebiehali pred uvedenou novelou.

35. Z doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie, doručeného súdu prvej inštancie dňa 25. 01. 2016 možno vyvodiť, že vlastný právny vzťah týkajúci sa právneho predchodcu oprávnenej a povinných v 1. a 2. rade, vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy. Exekučným titulom, na podklade ktorého bola vykonávaná exekúcia je zmenkový platobný rozkaz, t. j. rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Súd prvej inštancie preto správne s odkazom na ust. § 11 ods. 2 ZZŠ konštatoval, že nevytlúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ, tak zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom. Je nutné rezultovať, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinných, preto zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 54 ods. 1 OZ a § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z. z.), a je preto neplatná (§ 39 OZ).

36. V tomto prípade odvolací súd urobil záver, že súd prvej inštancie zistil správne skutkový stav a vyvodil i správny právny záver o nutnosti zastavenia exekúcie. V posudzovanej veci oprávnený nepreukázal, že nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa §57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku (s poukazom na § 243f ods. 4 EP), pričom tento nedostatok neodstránil ani v odvolacom konaní, a preto odvolací súd vychádzajúc z prezumpcie dôvodu zastavenia exekúcie (§ 243f ods. 6 EP), uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods.1 a 2 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

37. V závere len dáva odvolací súd do pozornosti zmenu právnej úpravy od 01. 01. 2020, ku ktorej došlo nadobudnutím účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „ZoUNEK“). V každom exekučnom konaní, ktoré sa začalo pred 01. 04. 2017 a je vedené podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, na ktoré sa vzťahuje zákon o ukončení niektorých exekučných konaní, je exekučný súd povinný primárne skúmať, či došlo k zastaveniu starej exekúcie ex lege podľa ZoUNEK.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).